

452.

Z Koprivnice.

Žen-ko mo - ja, žen-ko mo-ja, žen-ko mo-ja, po - řa-mař sem
 ko - le - no, ja ja ja, to to to hru - bě mě to
 bo - le - lo, to to to, to to to to, to to to.

Ženko moja, ženko moja, ženko moja,
 pořamař sem koleno,
 ja ja ja, to to to,
 hrubě mě to bolelo,
 tototo, totototo, tototo.

Ženko moja, ženko moja, ženko moja,
 pošli mi pro feřčara,
 ja ja ja, to to to. —
 „Byř tu dněskaj i včera,
 tototo, totototo, tototo.“

Ženko moja, ženko moja, ženko moja,
 jak ja budu umirař?
 ja ja ja, to to to. —
 „Dam ti truhlu malovař
 tototo, totototo, tototo.“

Ženko moja, ženko moja, ženko moja,
 daj mi pěkně zvoniti,
 ja ja ja, to to to,
 „Sindelečkem po řiti,
 tototo, totototo, tototo.“

Tchyně před svadbou.

453.

Z Borkovan.

Suš. 471.

Do-brú noc, do - brú noc, a - le ne ka - ždé-mu,